

THE LEGAL DEFINITION OF “SHIP” UNDER THE NEW GREEK CPML

Η ΝΟΜΙΚΗ ΈΝΝΟΙΑ ΤΟΥ “ΠΛΟΙΟΥ” ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΕΟ ΚΙΝΔ

Under the new legal regime of the Greek Code of Private Maritime Law, a broader definition of the term “ship” is adopted, approaching the scientific/technical concept thereof, for the purpose of harmonization between the national legislation and international maritime private law conventions. Specifically, under the previous definition, “Ship ... is any vessel, with net tonnage of at least ten register tons, intended to move on its own at sea”, while, under the new Art. 1 par. 1 of the Greek Code of Private Maritime Law “... a ship is any floating structure, capable of moving on its own at sea for the purpose of seafaring”. By comparing the two definitions, two important differences become apparent: Firstly, according to the new definition, any human structure can constitute a ship (provided, of course, that it is able to float on water and intended to sail thereon), regardless of its form, material of construction and means of propulsion. The new provision does not include the hollowness of the structure (“vessel”) as an element of the definition of the ship but, through its broader wording, allows for the inclusion of various other modern floating structures that rely on the use of floats. Secondly, the prerequisite of the size of the structure (on the basis of net tonnage) is no longer applicable. As a result, structures which have been excluded heretofore now fall under the legal definition of the ship and are regulated by the relevant provisions of the Greek Code of Private Maritime Law.

Ελληνική Απόδοση:

Υπό το νέο νομικό καθεστώς του Ελληνικού Κώδικα Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου (εφεξής “ΚΙΝΔ”) υιοθετείται ένας ευρύτερος ορισμός του όρου «πλοίο», προσεγγίζοντας την επιστημονική/τεχνική έννοια αυτού, με σκοπό την εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας με τις διεθνείς ναυτικές συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τον προηγούμενο ορισμό, «Πλοίων... είναι παν σκάφος, χωρητικότητας καθαράς τουλάχιστον δέκα κόρων προωρισμένον όπως κινείται αυτοδυνάμως εν θαλάσση», ενώ, σύμφωνα με το νέο άρθρ. 1 παρ. 1 του ΚΙΝΔ «... πλοίο είναι κάθε πλωτή κατασκευή, ικανή να κινείται αυτοδύναμα στη θάλασσα για εκτέλεση ναυσιπλοΐας». Συγκρίνοντας τους δύο ορισμούς, γίνονται εμφανείς δύο σημαντικές διαφορές: Πρώτον, σύμφωνα με το νέο ορισμό, κάθε ανθρώπινη κατασκευή μπορεί να αποτελέσει πλοίο (εφόσον, φυσικά, μπορεί να επιπλέει και προορίζεται να εκτελεί πλεύση), ανεξάρτητα από τη μορφή, το υλικό κατασκευής και τα μέσα πρόωσης. Η νέα διάταξη δεν περιλαμβάνει το κοίλο της κατασκευής («σκάφος») ως εννοιολογικό στοιχείο του πλοίου αλλά, διά της ευρύτερης διατύπωσής της, επιτρέπει τη συμπερίληψη διαφόρων άλλων σύγχρονων πλωτών κατασκευών που βασίζονται στη χρήση πλωτήρων. Δεύτερον, η προϋπόθεση του μεγέθους της κατασκευής (βάσει της καθαρής χωρητικότητας) δεν ισχύει πλέον. Ως αποτέλεσμα, κατασκευές που προηγουμένως εξαιρούνταν εμπίπτουν πλέον στη νομική έννοια του πλοίου και υπάγονται στις σχετικές διατάξεις του ΚΙΝΔ.

Zoe Sakka/ Ζωή Σακκά